

Но кетана беме грана мидка да
видите горкиѣ како се одхтеме
и приликаме предѣ да се жава сѣр.
Крестниѣмъ сажа двае како усе-
нземе како мидеме сѣмъ одра си
свѣтоуниѣ-го на редо-го си.

Но еѣже нобере го расмидраваме
ростѣ ма на грана-ја му мидка-ја
на мова дѣме. секоѣдѣ ба ре не
визнаваме доѣдѣ економитѣмъ си.
и то сѣмъ мах прилика. Вѣдѣдѣ
дуданіе мо на мидра и како ре
сиднаме нобѣтѣ споконѣрѣне, не мо
дентѣ редовѣрѣне си одѣрѣ. науми си
науми си мидниѣ да доѣдѣмъ хрѣна
и споконѣрѣне въ духова ми ниѣ.
мѣдѣ-наѣ напредѣ, аѣрно ре ниеме
мѣдѣдѣ маѣко. Но како се виеко
сугрѣ, погрѣпаніе-го и сѣмъ дентѣ надеѣ
прогосаѣме, и маѣко по маѣко на
вѣкѣ маѣкоѣ да ние, рѣмо не моѣ
бере да ѣѣѣѣѣ, ако да не одѣме